

Tocs manuals de campanes. Catedral de València

Vol general de campanes, a mig dia del Corpus Christi

EL GREMI DE CAMPANERS VALENCIANS ha recuperat un dels tocs més espectaculars i sonors, el vol general de les onze campanes històriques de la Catedral de València, les quals sonen, de manera ordenada, per celebrar la festa del Corpus Christi. És un costum relativament modern, ja que no figura en la Consueta d'Herrera, de 1705. És probable que fora una innovació del mític Marià Folch, l'últim campaner que va viure en la torre, aproximadament des del 1840 al 1905.

El vol de mig dia marca els dies de festa major de la Ciutat de València: els Sants Vicents, la Mare de Déu dels Desemparats, la Mare de Déu Assumpta, titular d'aquesta Santa Església Catedral, el Nou d'Octubre o dedicació de la Seu, la Immaculada, així com les festes principals del cicle litúrgic: Pasqua, Ascensió i Nadal. Però en totes aquestes ocasions no més voltegen les "cinc grans", les cinc campanes majors, més pausades i solemnes, com marca explícitament Herrera: *"porque las otras no dicen bien con estas"*.

El vol de mig dia es toca a l'estil del toc de Luminàries, un toc que sonava durant les il·luminacions nocturnes extraordinàries dels monuments per a grans festes. Voltegen totes les campanes (llevat de l'Eloi, que ve de Santa Caterina i no forma part del joc). Després de l'Àngelus hi ha la "primera parada", el vol de totes. Tot seguit el "Villancico" amb la Maria, la Caterina, l'Úrsula i la Violant, i les "desfetes" de la Maria, tota sola. La segona parada és normal, de les onze. La tercera és un altre "Villancico" amb l'Andreu i els sis tiples, és a dir la Caterina, l'Úrsula, la Violant, el Pau, l'Arcís i la Bàrbera. La quarta parada és també de totes les campanes, i en ella es fan voltes (es desfà la corda) de totes les campanes, llevat dels quatre tiples i del Jaume. La quinta parada és el Racó, amb els quatre tiples del racó i el Jaume. Les campanes es deixen caure, com és usual a la ciutat de València, indicant la fi del toc, i deixant-les a punt per al repic de la vesprada.

Volteo general del Corpus Christi de las campanas de la Catedral de València

La Catedral de València tiene once campanas históricas, que sólo voltean juntas el mediodía del Corpus. Es un toque bastante moderno, pues no figura en la Consueta de Herrera de 1705, y se interpreta como los toques de "Llumenàries", que coincidían con la iluminación nocturna de la ciudad para las grandes ocasiones. Tras el Ángelus voltean las once campanas; luego suena el "Villancico", o toque de las tres campanas menores o "tiples" con la "Maria", la mayor, que a continuación toca sola. Hay otro volteo de las once y un segundo "Villancico", con los seis "tiples" o campanas menores y "l'Andreu". Otro volteo de las once, y se termina con "el Racó" (cuatro tiples del "Rincón" con "el Jaume"), dejando caer las once campanas para los repiques de la procesión de la tarde.

Full circle ringing of all the bells of the Cathedral of València for Corpus Christi

The Cathedral of València has eleven historical bells, that are ringed full circle altogether only the day of Corpus Christi at noon. This melody has no more than two centuries, as isn't described in the Consueta (or Book of Ringings) of Herrera written in 1705. After the Àngelus, the eleven bells are turned. The "Villancico" sounds: three trebles bells are rung with the "Maria," the largest bell, and that is sound alone. Once again all the bells turn and there is another "Villancico" with the six "trebles" and "l'Andreu." After the last full circle ringing of all the bells, there is "el Racó" (the four trebles of the "Corner" with "el Jaume"). Finally all eleven bells are put down, to preparé them to ring the chimes of the afternoon for the procession.

Volée tournante des onze cloches de la Cathédrale de València pour la Fête-Dieu

La Cathédrale de València possède onze cloches historiques qui sont sonnées ensemble à la volée tournante seulement le midi du Corpus Christi. Cette sonnerie a moins de deux siècles, car elle n'est pas décrite à la Consueta (ou Livre de Partitions d'Herrera) de 1705. Une fois sonné l'Angelus il y aura trois fois la volée tournante des onze cloches, suivie à chaque fois d'une combinaison des petites avec une des grosses. Finalement les cloches seront placées normalement, après une volée, pour permettre les tintements qui auront lieu l'après midi pour la procession.